

GENT DEL MASNOU

Revista Gent del Masnou
n. 448 | Febrer 2026

Bústia oberta - 4

Vivències - 6
AL MEU PAÍS LA PLUJA NO SAP PLOURE
Pep Parés

Opinió - 8
DE BRAGA I DE BRAGUETA
Joan Camps Ortiz

Espai poètic - 9
SOTA EL PONT
Enric Badal

Històries de la vila - 10
CINC ESTAMPES DE PESCA...
...DEL MASNOU DE FA QUASI
CENT ANYS
Joan Muray

Anècdotes històriques - 12
EL CARNAVAL
Albert Vidal

Passatemps - 13
7 DIFERÈNCIES
Elena Feliu

Publireportatge - 21
CAFETERIA D'ESPECIALITAT
AL POBLE
nomu coffee haus

33a trobada de nadons del
Masnou - 14
NADONS NASCUTS EL 2025
Estudi Santi Elena

Veus - 20
LA NIT DE REIS
Joana Bofarull Cervera

Cròniques d'ultramar - 22
DINANT A CHALA
Joan Muray

Urbanisme - 24
COM ESTÀ EVOLUCIONANT
LA ZONA DE "LA COLOMINA"
M. Fabregas

Parlem de llibres - 25
QUAN LA TERRA ES PON
Pere Martí i Bertran

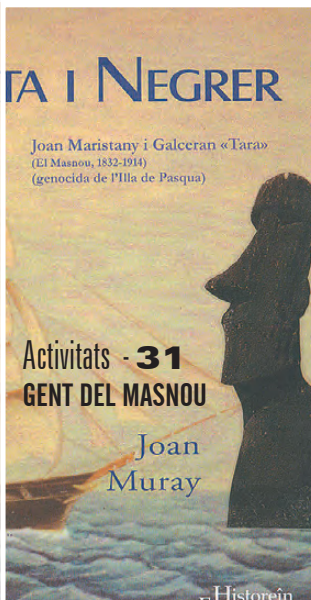
La cuina de l'Antonia - 27
TRUITA DE CARROFES I
BACALLÀ
El Cullarot
El maridatge de l'Enric
VINOMI BLANC 2024
El Rebost dels Sentits

Corresponsal del Brasil - 28
DES DE L'AIRE
Joan Maresma

Som - 30
ELS PILARS DE L'AMOR
DURADOR
Dr. Oriol Lugo

TA I NEGRER

Joan Maristany i Galceran «Tara»
(El Masnou, 1832-1914)
(genocida de l'illa de Pasqua)

Activitats - 31
GENT DEL MASNOU

Joan
Muray

Revista mensual de Gent del Masnou, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció Joan Camps Ortiz, Joan Casals, Santi Duran, Joan Muray, Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció Núria Duran, Assumpta Inglada, Berta Puig (Oficina de Català del Masnou) i Maria Pujol.

Portada
Nadons 2025 | Laya Garrido

Disseny i maquetació
Estudi Santi Elena

Publicitat
Elena - 699 775 558

Imprimeix
Amarant SL

Tiratge
2.500 exemplars

Edita
Gent del Masnou

Dipòsit legal
B. 29.758-87
GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou
Tel. 679 036 893
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Vols rebre
la revista
a casa?

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

FEBRER

Diu el refrany: **“Si el febrer no febreja, tot l'any boigeja”**. Ja és prou boig el clima d'aquest mes; no caldria, a més, que l'espècie humana hi afegís decisions demencials, que només engendren guerres i misèria.

Em refereixo a la pretensió de D. Trump d'apropriar-se de Groenlàndia, amb la conseqüent crisi de la UE i de l'OTAN, i el previsible i gegantí esforç econòmic per als estats de la UE, fins al punt de veure'ns abocats a destinar grans recursos a la despesa militar, cosa que derivaria en una inevitable retallada de les pensions i d'altres pilars de l'estat del benestar. O sigui, que els deliris imperialistes d'aquest fatxenda els podem pagar ben cars, i no només els jubilats.

Aquest episodi s'afegeix a l'enèsima intervenció dels EUA en un altre estat del seu continent, aquest cop, com ja és costum en la cultura nord-americana, apropiant-se dels recursos naturals dels seus veïns. Aquest cop ho hem assistit en directe per televisió, però el segrest del president de Venèçuela i la intervenció dels EUA no han estat cap novetat, sempre amb l'excusa de derrocar un dictador. En honor de D. Trump, he de dir que aquest cop no ha estat hipòcrita: sense invocar cap principi democràtic, ha reconegut ras i curt que només vol el petroli.

El clima de pessimisme actual contrasta amb l'estat d'ànim del febrer de fa cinquanta anys, marcat per uns esdeveniments carregats d'esperança per al país. En aquell moment, les grans manifestacions que van tenir lloc arreu de Catalunya després de la mort del dictador, sota el lema «Libertat, amnistia i estatut d'autonomia», convocades per l'Assemblea de Catalunya, van simbolitzar l'anhel col·lectiu de llibertats democràtiques.

Avui, en canvi, assistim al progressiu desmantellament de les estructures que el món civilitzat havia anat construint al llarg de dècades. Aquest retrocés s'explica, en bona part, pels deliris imperialistes i l'avenç d'ideologies totalitàries impulsades per alguns dels principals líders globals, com Donald Trump, Vladímir Putin i Xi Jinping.

Gent del Masnou us desitja un bon mes de febrer, unes bones festes tradicionals del Dijous Gras, del regnat de Carnestoltes i el Dimecres de Cendra. ✱

El President

“CAN PORTOLLES”

Prat de la Riba, 9
El Masnou - 935 557 511

Bústia oberta

Les cartes dirigides a l'espai Bústia Oberta és indispensable que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes signades amb pseudònim o inicials. Per tal de donar la major oportunitat d'expressió als nostres lectors, recalquem que l'extensió dels escrits no podrà excedir els 1.600 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Data límit 20 de cada mes. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes, seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

EL PERI DE CONVERGÈNCIA

Fa uns dies es va publicar un escrit de Junts pel Masnou sobre l'àmbit de l'Estampadora que, per la seva manca de rigor i per respecte als lectors, requereix d'algunes puntualitzacions.

Es l'any 1985 quan el govern municipal de Convergència aprova un Pla General urbanístic que delimita uns Plans Especials de Reforma Interior (PERI). Entre altres, el de la fàbrica de l'Estampadora i dels habitatges del seu entorn.

Durant els divuit anys següents, aquell equip de govern no va ser capaç de tirar aquell PERI endavant, perquè estava mal concebut i era inviable.

És cert que es van dividir els PERI de 1985 en diversos àmbits. No va servir, com afirma Junts, per protegir els petits propietaris, sinó per facilitar l'actuació dels promotors. Al PERI de Can Targa, els habitatges del promotor fa anys que estan acabats, però algunes cases de particulars continuen encara avui tapiades i enrunades.

Va ser amb l'entrada l'any 2003 del govern del PSC, ERC i ICV, que es va decidir abandonar el PERI heretat i es va aprovar un nou planejament. Malauradament, una sentència

judicial el va anul·lar anys més tard i va obligar a tornar a l'antic PERI de Convergència de l'any 2001 que avui tenim en vigor.

L'actual equip de govern entén que la solució passa per aprovar un nou planejament que alliberi les afectacions als petits propietaris i traslladi el cost de les inversions als promotors.

Aquesta proposta ja s'està treballant, amb la voluntat d'assolir un ampli consens i de resoldre la situació dels veïns i veïnes afectats, i amb l'objectiu de tenir-la redactada abans de l'estiu.

*Ricard Plana
Regidor d'Urbanisme*

CASA NOSTRA

Els petits municipis de casa nostra són com les orquestres simfòniques. Perquè sonin bé, cal que cadascun dels responsables estigui centrat a fer correctament la seva tasca en cada moment. Mai una simfonia no podrà ser executada bé si el director roman distret en altres cabòries personals, més lucratives per a ell, quan ha de decidir si han de tocar els diferents instruments de vent, de percussió o de corda. No és admissible que el

màxim responsable o els seus auxiliars, mentre la peça executada sona malament, estiguin elaborant nous projectes de grandesa i futur d'una orquestra molt més gran, per tenir accés a millors guanys i categoria, quan aquestes futures dimensions no permetin la viabilitat de la mateixa a causa de les reduïdes dimensions dels escenaris on poder actuar.

En la presentació del llibre del bicientenari, la primera autoritat del Masnou hauria d'haver escoltat, des de la primera filera estant, com diverses personalitats residents a la vila coincidien en la reflexió que les petites dimensions del terme municipal demanaven evitar el creixement de la població, si es pretenia mantenir les característiques pròpies de vila marinera. Eren coneixedors, aquells veïns, que l'Ajuntament havia qualificat una zona verda i de lleure com a edificable per a una nova urbanització d'habitatges de luxe? Què n'opinen els vilatans? Res? I que s'hagi contractat un germà d'algú responsable per dirigir SUMEM, tampoc? O un augment de categoria...? Ens cal una autèntica democràcia!

Àngel Zamora i Garcia

Fe d'errades: En la resposta de l'Ajuntament a la carta "Correllengua 2025 al Masnou" de l'anterior edició, es va fer constar que era signada pel Sr. Ricard Plana, regidor d'Urbanisme, quan havia de constar que era signada per l'Ajuntament, com a corporació. Preguem disculpes per l'error.

Plaça Pati de Vela, 2 - 08912 Badalona • 938 072 935 • 660 521 475 • www.brisabadalona.es

"El Consell de la República ha d'aplegar totes les sensibilitats de l'independentisme. El Consell és la única institució que deriva de la declaració d'independència i convé protegir la seva estructura fora de l'estat espanyol"

Jordi Domingo

President del Consell de la República

**Conferència col·loqui divendres
6 de març a les 19 a la segona
planta de can Malet.**

El Masnou març del 2026

assemblea
El Masnou

**Endavant,
sempre endavant!**

**ESTUDI
SANTIELENA**
Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielena.com
santi@estudisantielena.com • 699 775 558

AL MEU PAÍS LA PLUJA NO SAP PLOURE

Pep Parés

Plou i plou i plou... La terra embafada de tanta aigua. Davant de casa, dos rierols de pluja perfilen el carrer a banda i banda. Les rodes d'un cotxe apressat escupen cortines líquides que arriben a mitja paret de les façanes. Per sort, un vehicle aparcad m'ha salvat de la mullada mentre vaig tirant avall. Ara ja puc sentir el mar enfurit sota un cel de plom. Arribo arran de platja i veig ones que volen emular l'Atlàntic mentre s'emporten sorra a cada batzegada.

Crestes d'escuma que avancen a ritme accelerat com si la cadència de la força de Neptú les empenyés amb força. A sota els peus, tinc terra xopa; a sobre, els crecs-crecs de les gotes sobre el paraigua. Observo l'espectacle embadalit. La humitat inunda l'aire d'aquests dies grisosos. Respiro la barreja i em sento a prop de l'home-peix, tot i que la fama se l'emporten les sirenes. Penso en el cicle que provoca l'aigua quan, amb les pluges benignes i constants, les muntanyes se n'impregnen per omplir pous i cavitats subterrànies, l'administren durant mesos i arriba a flor de terra quan les fonts ragen. L'aigua sobrerera fuig rabent cap al mar en els temporals intensos. Però no hi va sola, sinó plena de brossa, branques, troncs, plàstics i ampolles buides sense missatge d'auxili ni poesia, testimonis de gresques o actituds poc respectuoses amb la natura. Les rieres més netes. La Mediterrània més bruta. Els torrents tinen la mar propera de colors terrosos com un envit il·lusori de guanyar terreny sobre les ones.

En aquests dies de núvols i pluja tan continuada, he enyorat el sol, els cels blaus i la intensitat luminosa del Maresme. M'ha inundat la mateixa

Mar en mal temps | foto JOAN CASALS

melangia de quan vivia a Brussel·les els anys 1976 i 1977. Molts dies sencers de plugim, boires, vent i el cel quasi sempre enteranyinat. Diuen que són els efectes del canal de la Mànega, del clima atlàntic de la ciutat. Malgrat tot, els assajos d'una peça de teatre en la qual estava immers eren tan intensos que ho compensaven, tot i que el títol de l'obra també anava de fredor i desèmparament: *Jacob Lenz ou la neige dans la maison* (Jacob Lenz o la neu dintre de casa). L'obra tractava de la solitud, de la incomunicació amb els altres. De tenir fred i estar apagat al teu propi interior.

Després d'acomplir aquest compromís teatral, la meva dona i jo sentírem unes ganes molt grans de tornar a Catalunya. De recuperar el clima, el sol, els dies clars, el caràcter obert de la gent, la nostra gent. Al Masnou del 77, començava el mes de maig amb una llum de sol diàfana i un cel blau intens de tanta transparència. Tot just arribar aquí, ja sabíem que haviem pres la decisió encertada.

Sembla mentida com aquest desembre del 2025, amb tants dies ennuvolats, em pot fer arribar records de fa tants anys. Estats d'ànim que ja tenia oblidats.

Alguns cops he enfrontat la pluja de cara sobretot quan ja sé que acabaré xop sense remissió. Recor-

Després d'acomplir aquest compromís teatral, la meva dona i jo sentírem unes ganes molt grans de tornar a Catalunya. De recuperar el clima, el sol, els dies clars, el caràcter obert de la gent, la nostra gent. Al Masnou del 77, començava el mes de maig amb una llum de sol diàfana i un cel blau intens de tanta transparència. Tot just arribar aquí, ja sabíem que haviem pres la decisió encertada.

Pluja a Astúries | foto Pep Parés

Dominique Boissel i jo a l'obra *Jacob Lenz ou la neige dans la maison*

do molts casos d'aquests a la muntanya i també el primer dia d'una volta en bicicleta a Mallorca amb uns amics al mes de maig, amb bona temperatura. Va començar a ploure a mig matí i no va parar fins al migdia. Un cop estàs xop i t'has tret de sobre l'obsessió de no mullar-te, entres en la pluja amb la naturalitat dels pobles del Carib, que no deixen de fer res perquè plogui. O dels monsons que diluïen amb una precisió horària extraordinària i la gent ho sap. L'altre dia, baixant de Teià, em va agafar un xàfec contundent sobre el pont de l'autopista. Cinquanta metres més enllà ja estava ben moll. I els últims 200 metres abans d'arribar a casa gairebé diria que els vaig gaudir sentint la pluja a sobre. No hi ha res com estar com un llum... O saber que et podràs canviar de roba de seguida!

El mal temps –no sé ben bé per què en diem així, si sense el mal temps només tindríem sequera– pot fer desgràcies o miracles. El temporal Glòria va omplir els pantans buits i va calmar la terra assedegada en quatre dies, del 20 al 23 de gener del 2020. De l'aigua d'aquella tempesta, en vam viure durant tres anys. Malauradament també amb tretze morts i múltiples destrosses. Tenim el canvi climàtic a sobre. Raimon, parlant de València, ja ens ho advertia fa molts anys: *al meu país la pluja no sap ploure*. Ara el meu país comença a ser tot el planeta. ✱

david
patisser

93 555 34 75 • 640 882 575

www.davidpatisser.com

patisserie@davidpatisser.com

Navarra 100 • 08320 El Masnou

12 de febrer,
DIJOURS GRAS
Coques de llardons

DE BRAGA I DE BRAGUETA

Joan Camps Ortiz

El món mundial viu amb l'ai! al cor mentre aquí depenem de la incerta resistència de Pedro Sánchez davant l'aspirant Isabel Díaz Ayuso. Un dilema que si no és d'ovaris és de collons

Malament ho deu passar Alberto Nuñez Feijóo en veure's com un zero a l'esquerra, abanderant un discurs ultradretà sota l'ombra allargada d'Abascal. En suma, un mal gener pel nacionalisme obcecant en ser el melic de l'Imperi, sobretot per a Florentino Pérez, comprovant que comprar els millors mercenaris de la pilota no han sigut prou per a guanyar la Supercopa d'Espanya. Mala notícia que ha perdut volada en set dies, just quan el sonat periodisme d'investigació ha decidit escampar el núvol negre mediàtic que tapava les presumptes vergonyes de la llarga i triomfal trajectòria del famós cantant multimilionari Julio Iglesias.

Inevitablement, quasi tots provenim del masclisme bíblic imperant, fins tot el segle XX quan les mares submises encara adoctrinaven llurs fills com essers cristianament superiors a les filles i, ja entrats en el segle XXI encara han fet falta més d'una vintena d'anys en mostrar-nos la possibilitat de corregir tan greu injustícia arrelada al misteri de l'existència humana assumint l'anacrònic relat creacionista.

Un problema mil·lenari difícil de resoldre en una legislatura quan manteníem l'equivocada idea que pel fet de néixer amb penis adquiríem condició superior masculina i néixer sense penis la condició inferior femenina. Doncs si bé la sexualitat dels mamífers irracionals que conviuen amb nosaltres és estrictament instintiva, nosaltres, les persones humanes amb raciocini, sentit comú i una bona dosi d'agnosticisme intel·lectual que ens mana del cervell humà, resulta que som animals extremadament sofisticats en satisfer la libido al marge de complir la llei natural de mantenir la continuïtat de la nostra espècie.

Vet aquí que el predomini de les nombroses apetències sexuals considerades pecaminoses, que la ciència ha assenyalat com diferències de gènere al marge de la procreació voluntària, ens permet situar-nos cadascú en l'infinit ventall dels gèneres LGTB abanderats amb l'arc de sant Martí i admesos en la privadesa de cadascú.

Conclusió, el sexe és una necessitat inevitable, i l'activitat sexual consentida per estranya o irracional que pugui semblar pot ser inevitablement obsessiva, sobretot quan la libido, al contrari de ser submissa o masoquista és irremissiblement dominant o sàdica. Cervantes ja anticipava la inexpugnable fortalesa de topar amb l'Església, doncs fins i tot el cos cardenalici de la Santa Església ha sucumbit al pernicios sexe, tolerant o practicant abusiva pedofília durant anys. Qui sap quants!

Devem al castellà l'expressió "BRAGUETAZO" per assenyalar la còpula nupcial d'una dona rica amb un home pobre. Ser ric o rica i abusar és costum classista habitual en tots els àmbits de la vida, també per tenir sexe depredador quan el cos capricios ho demana.

Una mina plena de rics filons pel periodisme d'investigació, que tant li val publicar o callar segons vagi la subhasta. ✱

Enric Badal

L'artista de la poesia i de la música, Joana Bofarull Cervera ens comparteix aquest mes el seu poema creat el proppassat desembre, malauradament d'actualitat.

Sota el pont

Sota un pont sense llum
arrossegats per terra
sense un mos de pa ni escudella,
mullats per la pluja i gelats pel fred
tal com Josep i Maria
cercant una llar o un portal on dormir,
els immigrants del 2025 passen nits al ras,
i ni bou ni mula per escalfar-se
i sense un bri de compassió.

Nadal, com sempre, recordarà a Jesús
com excusa per a fer el pessebre,
i regalar-nos torrons.

Què fas pels de sota el pont?
-T'escandalitizes?
-És que allà no hi ha pobresa?
-És que allà no hi ha raons,
ni Jesús que representi i parli pels petits?

T'estan trucant a la porta.
-No els sents?
-No els obres?
La història es repeteix... sota un pont
a Betlem, a Badalona o a Jerusalem.

No hem après res de la història.
No hem après res, res, res, res...

Joana Bofarull Cervera

CINC ESTAMPES DE PESCA... ...DEL MASNOU DE FA QUASI CENT ANYS

Aquestes imatges, aparegudes a un diari¹ de l'època, ens mostren un «altre» Masnou, una vila marinera, plàcida i senzilla vora la mar, de pesca menuda. Hi podem veure diverses arts d'aquesta pesca, que us aniré desgranant una per una

Llançant el rall

EL RALL o esparver

Aquest estri de pesca, cap a meitat de segle encara l'havia vist usar. Consisteix en una xarxa rodona, que porta per tot l'entorn ploms perquè vagi a fons.

Els pescadors el llançaven a mar, a tocar del regueró, o sigui a poca profunditat, el qual pel pes dels ploms anava a fons i els peixos que hi havia quedaven a dins. Aleshores els pescadors tiraven la xarxa i podien recollir els peixos que havien quedat a dins. Aquest tipus de pesca és clàssic de la Mediterrània, i es podia utilitzar tant a terra, com he dit, com des d'una barca, però sempre prop de la riba.

RECOLLIDA DE XARXES

La imatge ens mostra un grup de masnovins, tant grans com mainada, que observen la xarxa acabada de treure de mar per algun pescador, fent repàs de què havien pescat, bo i separant-lo de les algues. Observeu que la vestimenta, especialment dels menuts, és força senzilla, i tots duïen el cabell ben curt, segurament al zero, ja que en aquell temps hi havia força polls. Els homes, dos anaven descoberts i l'altre amb boina.

La imatge devia ser presa prop de l'estació del Masnou, pel poc que es veu de fons, segurament davant del pas a nivell que hi havia.

PESCADOR DE CANYA

En aquells temps, no es pescava com ara, ja que la canya no duia rodets, per tant el pescador havia d'anar a posar el fil, tot el que donés de si, o segons la mida de la platja, i aleshores, agafant embranzida, llançar el fil amb l'ham i l'esquer, com més lluny possible.

Certa vegada, aquest pescador va anar a posar el fil a tocar el mur de la via, i en agafar la canya per llançar ham i esquer, va trobar que el fil tibava com si ja hagués pescat un bon peix, però no podia ser, el que havia enganxat a l'ham era una gran rata. Quina pesca! Per treure, suposo que devia seguir el mateix procediment.

D'aquest pescador, en sé totes les dades, ja que era el meu besavi. Es deia Evarist Matas i Carreras (1870-1933). El que és ben curiós és que al peu de foto del diari diu: «Masnou. Un viejo pescador a la orilla del

Recollint la xarxa

mar». En aquells temps, a seixanta anys ja s'era vell, i com podeu veure, va morir a seixanta-tres anys.

L'ARROSSEGAMENT

Aquest tipus de pesca, com el seu nom indica (arrossegar), es pot fer de dues maneres. La que veiem a la imatge consistia en una xarxa de diferents dimensions, que des d'una barca es duia un tros endins, fent una corba, i després, l'altra punta es duia cap a terra, i des d'allí uns altres pescadors l'agafaven, fent com una mitja lluna.

Els dos grups, un a cada punta de la xarxa, anaven tibant fins a arribar a la platja. Es treia i es recollia el peix que s'havia pescat. Aquest tipus de pesca era menys nociva per al fons marí, ja que a prop del regueró no hi ha pràcticament vegetació.

En canvi, l'altre tipus d'arrossegament, fet per mitjà d'una barca, i més endins, arrossega tot el que troba, per això està mal vista o prohibida.

Als anys cinquanta, a l'entorn de la Festa Major de Sant Pere, els pescadors masnovins pogueren carregar grans quantitats de sardines i de seitó, ja que una massa ingent arribà fins a la platja, perseguits per verats, i aquests per dofins. Era tal el gruix de la massa que amb prou feines podies posar les mans entre ells per agafar-ne. Una de les formes era per mitjà d'un cove, ja que permetia sortir l'aigua. L'altre fou per l'arrossegament que feren els pescadors d'ofici, que arribaren a cridar la gent perquè n'agafés el que volgués, ja que les xarxes rebentaven de plenes que anaven.

VELL PESCADOR

Com en l'altre cas, el diari esmenta aquest home com a vell pescador, i tot i que sembla potser més vell que l'altre, no en podem fer cas pel que ja he dit, que aleshores la gent aviat semblaven vells i la mortaldat majoritària era entre els seixanta i els setanta anys.

Aquest home presenta totes les característiques típiques dels llops de mar d'aquell temps. Porta una jaqueta mig esparracada sobre la camisa. Du la gorra típica dels menestrals. Llueix barba i bigoti, i sosté entre els llavis la pipa, estri que no podia faltar en aquells temps.

Com veieu, sort que algun diari feia de tant en tant algun reportatge, per poder gaudir ara d'unes imatges que, per més que fossin escrites, res hi ha com una imatge, per allò que una imatge val més que mil paraules. ✱

Notes - 1 Diari *La Vanguardia* del 5 de setembre de 1930, en un suplement que feia i que es titulava *Cuatro Páginas*

Pescador de canya

A sobre d'aquestes línies recollint la xarxa, a sota vell pescador

Aquesta celebració és una de les poques que no té el seu origen en alguna festa religiosa cristiana i té un fort arrelament a la majoria de llocs de Catalunya

A poblacions grans i petites, arriba el Rei Carnestoltes amb el seu seguici de festa i, fins i tot, de disbauxa, ja que, segons les antigues tradicions, per Carnaval tot està permès i les lleis que regeixen la comunitat són les que dicta el Rei Carnestoltes i no pas altres.

L'origen de la paraula Carnestoltes és llatí i podria referir-se a la prohibició de menjar carn durant els dies de la Quaresma. Així, el nom tindria el seu origen en les paraules *carnes avalis*, que vol dir *carns privades*. Alguns etnòlegs relacionen aquestes celebracions amb les festes paganes d'hivern, les dionísiaques gregues i les saturnals romanes. La festa s'iniciava en el temple del déu Saturn amb un gran sacrifici, al qual seguia un banquet on tothom hi era convidat. Amb el temps, aquestes festes es van perllongar durant més dies, en els quals la diversió i la xerinola eren obligades. Es feien sacrificis al déu; les famílies i els amics s'intercanviaven regals i es permetien els jocs d'atzar. Les saturnals representaven un canvi en l'ordre social: per exemple, els esclaus, aquests dies, feien de senyors i gaudien del privilegi de menjar a taula.

A més de les saturnals, en el Carnestoltes hi podem trobar referències a altres celebracions romanes com les lupercals, festes llibertines

que retien culte a la fertilitat; les quirinals i les fornacals, relacionades amb la fecunditat i el cicle de la natura, i les mamuràlies, que celebren l'any que s'acaba al final de l'hivern i el començament de la primavera.

L'etimologia del mot Carnestoltes podria venir també del llatí *carnes tollendas*, a partir de la frase *domenica ante carnes tollendas*, és a dir, *diumenge abans de treure la carn*. De fet, en alguns indrets de l'estat espanyol se'n diu així, *carneistolendas*, d'aquesta festivitat.

La paraula Carnaval, no obstant això, prové de l'italià *carnevale* en referència a l'expressió del llatí vulgar *carnelevare* –treure la carn–, ja que representa el començament dels quaranta dies de dejuni de la Quaresma. La tradició popular identifica la lluita entre la disbauxa i la moderació amb dos personatges: per una banda, el rei Carnestoltes, un home gras, llicencios i esbojarrat i, per l'altra, la seva enemiga, la vella Quaresma, amb set cames que representen les set setmanes que dura aquest període i que, a més, és vegetariana.

Així, la gent es disfressa i té llicència per practicar excessos de tota mena, ja que tot seguit arriba la Quaresma, temps de recolliment, penitència, oració i dejuni. *

ONCE DIFERÈNCIES

Mea o mia culpa. A les que us vau deixar la vista buscant... ara sí! Aquestes minines no podien deixar mal record.

Passatemp

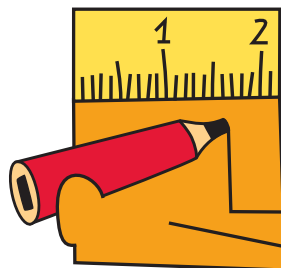
Elena Feliu

FEMflocs

fusteria en general

fusteries exteriors • dissenys propis personalitzats
mobles a mida • portes i tarimes
restauració fusteries nobles

630 462 904 • 937 566 168 • femflocs@gmail.com • www.femflocs.com

LA LLUNA

CREPERIA

NOU HORARI

De dilluns a divendres obrim a les 18 h.
Dissabtes i diumenges tancat

SOLUCIONS DELS MOTS ENCREUATS DE LA REVISTA 447 DE GENER

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	F	R	E	D	T	E	N	D	A	
2	L	A	O	N	A	D	A	L		
3	E	T	A	N	O	L	D	I	T	
4	C	A	T	A	A	N	A	N	A	
5	A	E	R	A	E	L	R			
6	O	S	N	A	U	S	S			

33a trobada de nadons del Masnou

Vinyet Cortina Valencia... 2/1/2025
Clàudia Cabestany Casal... 3/1/2025
Emma Peralta Cuaran... 26/1/2025
Nerea Martín Garzón... 29/1/2025
Mia Torres Rovira... 5/2/2025
Nil Gascon Dellà... 6/2/2025
Hanna Buzi Argüelles... 8/2/2025
Alexandra Clotet Campoy... 20/2/2025
Lara Ruiz Castellnou... 12/3/2025
Núria Coll Rancà... 16/3/2025
Oliver González Vicente... 17/3/2025
Berta Somalo Fulla... 21/3/2025
Oliver Bustos Vicente... 22/3/2025
Anna Saavedra Sardella... 2/4/2025
Matilde Saavedra Sardella... 2/4/2025
Jan Scaramozzino Blanch... 4/4/2025
Nico Codinachs Pax... 7/4/2025
Guillem Carpio Mayordomo... 24/4/25
Biel Arnau Rubio... 25/4/2025
Guiu Aymerich Balada... 27/4/2025
Liam Pernau Lee... 1/5/2025
Maximilian Llorens Antão da Silva... 5/5/25
Neus Vidal Verdager... 18/5/2025
Arianna Muxiñfuso... 7/6/2025
Alejandro Concarí Rodríguez... 19/6/25
Sasha Navarro Sempéré... 27/6/2025
Jana Villar Prats... 3/7/2025
Éric Salat Escrivà... 9/7/2025
Pol Claret Bridoux... 10/7/2025
Luc Ibáñez Carbonell... 14/7/2025
Lara Rogero Durán... 26/7/2025
Martí ManozzoMarroquín... 6/8/2025
Lluc Almiñana García... 13/8/2025
Biel Carvajal Roldán... 20/8/2025
Greta de la Parra Valls... 27/8/2025
Abril OlióPatón... 29/8/2025
Kai Den Tuinder Çelik... 4/9/2025
Jan Jimenez Suñé... 5/9/2025
Emily Jimenez Suñé... 5/9/2025
Capucine Monier García... 10/9/2025
Jan Alsina Bejarano... 17/9/2025
Naia GasetGramun... 28/9/2025
Gisela García Martínez... 28/9/2025
Elena Saavedra von Pechmann... 29/9/25
Mateo Saavedra von Pechmann... 29/9/25
Pau Brunet Holst... 18/10/2025
Ona Adán Fernández... 18/10/2025
Carlota Asensio Navarro... 23/10/2025
Nil Bodas Prieto... 28/10/2025
Víctor Gómez Tutoveanu... 30/10/2025
Bruno Muñoz García... 7/11/2025
Mia BorbonPonjuan... 14/11/2025
Marc López Culler... 1/12/2025
Èlia Orriols Aazibou... 14/12/2025
Alaia Martínez Sánchez... 19/12/2025
Nit Pedrell Romero... 27/12/2025

NADONS NASCUTS EL 2025

El diumenge 11 de gener es va fer la 33a Trobada de Nadons masnovins. En aquest matí marcat pel bon temps, es van ajuntar fins a 55 nadons i les seves famílies dels 155 que van néixer durant l'any 2025, en una trobada plena de somriures, mirades de curiositat, xerroteigs i alguns plors.

L'autor de la fotografia és Xavi Cardona, que l'ha fet per a la revista Gent del Masnou. La producció ha anat a càrrec de Santi Duran d'Estudi Santielena. A més, hi han col·laborat l'Ajuntament del Masnou, Gent del Masnou, Joaquim Fàbregas, Jan Puig i Laya Garrido, autora de les fotografies del making-of.

Us presentem les i els protagonistes:
moltes felicitats i salut! *

Organitza Estudi Santielena
Foto Xavi Cardona, Jan Puig
Making-of Laya Garrido
Distribució Ajuntament del Masnou
Agraïments a Quim Fàbregas,
Lluís Valls, Silvia Folch, Servei de
Manteniment, Policia municipal
de l'Ajuntament del Masnou i a
l'Associació Gent del Masnou

CURS
2026-2027

Jornada de PORTES OBERTES

28 de febrer a les 11h

“educant pel futur”

EDUCACIÓ Infantil, Primària
i Secundària Obligatoria

Inscriu-te aquí

VISITA'NS: Fra Juníper Serra 46, 08320 El Masnou

MADUSHOT

Fotografia i vídeo de bodes

@madushot ✉ madushot2023@gmail.com

Parera

DES DE 1975

DELIVERY - TAKE AWAY

 www.frankfurtparera.com [frankfurtparera](https://www.instagram.com/frankfurtparera)

33a trobada de
nadons del Masnou,
nascuts el 2025

SOPA DE LLETRES

Quins són els noms dels nadons masnovins del 2025?
Troba'ls a la sopa de lletres

Vinyet, Clàudia, Emma, Nerea, Mia, Hanna, Alexandra, Numa, Oliver, Berta, Anna, Matilde, Nico, Guillem, Guiu, Liam, Maximilian, Neus, Arianna, Alejandro, Sasha, Jana, Èric, Pol, Luc, Lara, Martí, Lluç, Biel, Greta, Abril, Kai, Emily, Capucine, Jan, Naia, Gisela, Elena, Mateo, Pau, Ona, Carlota, Nil, Víctor, Bruno, Mia, Marc, Èlia, Alaia, Nit

N	A	I	L	I	M	I	X	A	M	B	R	U	N	O	N
Y	E	L	O	B	O	E	N	I	C	U	P	A	C	V	E
L	U	V	I	N	Y	E	T	O	S	E	k	L	X	E	A
C	A	E	T	N	A	M	H	Y	H	A	L	E	E	H	L
X	L	P	I	L	U	M	O	M	I	A	N	J	S	I	A
A	N	N	A	I	R	A	I	D	R	V	N	A	U	C	I
B	T	U	B	R	M	L	U	A	N	U	S	N	O	A	A
R	E	N	E	R	E	A	N	I	E	N	O	D	A	R	N
I	Y	L	R	N	L	V	T	A	T	L	U	R	R	L	B
L	I	N	T	C	P	U	I	E	N	R	E	O	D	O	E
A	A	I	A	N	N	A	C	L	O	E	A	N	N	T	N
S	U	G	V	I	C	T	O	R	O	N	U	M	A	A	I
Y	U	A	L	C	M	C	N	A	T	E	R	G	X	A	H
L	I	N	P	O	A	I	G	R	N	U	K	V	E	N	U
I	U	U	I	O	I	R	E	N	U	S	Y	I	L	R	P
M	G	U	I	L	L	E	M	O	I	M	A	N	A	J	O
E	D	L	I	T	A	M	A	R	C	A	L	E	S	I	G

LA NIT DE REIS

Era una nit gèlida i càlida, com tota nit de Reis. Estàvem pendents del temps, perquè s'anunciava una possible nevada pels voltants de Barcelona. Feia molt fred i a l'ambient es respirava el temor que se suspengués la cavalcada. Pobre canalla! –pensava jo, amb la il·lusió que els fa aquesta nit poder donar la carta al patge o al rei preferit..., i veure'ls de ben a prop. –Jo l'hi vull donar al rei Melcior!, jo a Baltasar!... Els infants, aliens a les amenaces dels meteoròlegs, es preparaven amb el fanalet i la seva carta per rebre els Reis d'Orient.

Enguany, la cavalcada dels Reis Mags passava per sota de casa de l'àvia, al Masnou, i tot esperant la desfilada, es guarien del fred fins al moment esperat. A casa començaven a preparar un sopar lleuger per a després, on no podria faltar el tortell de Reis per celebrar aquella nit màgica amb la família, fills i nets. Com cada any, els Reis es feien esperar. Tothom estava a punt i pendent de les primeres llumetes blaves que s'albirarien des de la terrassa del primer pis; llums de la policia que iniciava el recorregut obrint pas a la cavalcada.

Ben nerviosos, en veure els primers senyals, just a la cantonada del carrer, tots van baixar espitats, contents i delerosos per donar-los la carta que tant havien treballat. Quan ja eren al carrer, s'adonaren que en Pau, amb l'eufòria del moment, se l'havia oblidada a casa. L'Arnau, el seu pare, entremig del rebombori

*En la nit, tres mudats
cavallers fan sa via.
Són tres reis d'Orient
que han sortit d'un país
sense nom.
Si teniu en el cor fantasia,
inventeu-ne un de bell
per al món més feliç.*

Joana Raspall

festiu, demanava auxili, dirigint-se a la terrassa on hi havia els avis: –L'Emma té la carta, però en Pau no l'ha agafada, tireu-me-la pel balcó!... La carta no era enlloc, ni damunt la taula, ni al sofà, ni per terra... fins que l'avi Quim la va trobar: –És aquí dins d'una bossa! Perdent l'alè, des de la terrassa cridava: –Arnau!, Arnau!..., però com que no els veia, l'avi va optar per baixar corrents escales avall, sense recordar-se dels seus vuitanta-dos anys. Esbufegant, els buscava, però entre la multitud va ser difícil trobar-los; s'havien situat una mica més amunt, just a l'altra travessia... És clar, la cavalcada avançava, i ells la seguien...

L'avi, sense saber per on tirar, no sabeu què va fer? Doncs, sense pensar-s'ho dues vegades, va decidir donar la carta en mà al rei Melcior.

Mentrestant, en Pau, tot preocupat, s'apropava a una altra carrossa, no sé dir-vos de quin rei era, i la casualitat va fer que aquell rei li fes un senyal, com dient: «la teva carta, la tinc aquí», mostrant-li un sac, semblava que sabia que aquell nen havia perdut la carta, així ens ho van explicar, tot excitats, quan van pujar a casa. L'àvia, al mateix temps, descobria, una nota a l'entrada de la casa, que deia: «Pau, la teva carta ja l'hem rebuda», signat: El Patge Reial.

Coincidències o no, la carta va ser entregada, i en Pau va saber pel seu rei i pel patge reial que l'havien ben rebuda. ✱

Publireportatge

nomu coffee haus

Al Masnou ha nascut un nou espai que és molt més que una cafeteria. Són tres: Pietra amb el seu marit Orlando i la seva germana Bárbara, brasilers que han obert Nomu Coffee Haus, un projecte familiar que neix de l'amor profund pel cafè d'especialitat i per fer les coses amb respecte, consciència i temps.

Què teniu a la cafeteria?

A més del cafè, oferim **matcha de grau cerimonial** i un **chai fet a casa**, elaborat per nosaltres mateixos amb espècies naturals i sense teina ni cafeïna. Ens agrada dir-ne hausmade, perquè reflecteix la nostra manera de treballar: artesanal i propera.

Fem **pastisseria casolana sense farina blanca ni sucre refinat**, apostant per ingredients més saludables. Preparem torrades amb pa de pagès de fermentació natural, i disposem tant de pa sense gluten com d'opcions dolces sense gluten, pensades per a persones intolerants o per a qui prefereix evitar-ne el consum.

CAFETERIA D'ESPECIALITAT AL POBLE

Des del primer dia, el Masnou ens ha rebut amb els braços oberts, i això ens emociona profundament. Per això volem que cada vegada més gent interessada en aquest tipus d'alimentació i de consum conscient ens pugui conèixer i **sentir Nomu com un espai propi**.

També pensem en les famílies. Per als més petits oferim xocolata freda i calenta amb trossets de xocolata de veritat, llibres, i un ambient tranquil i familiar, **ideal per venir amb criatures i compartir temps de qualitat**.

Nomu Coffee Haus vol ser un lloc de trobada, de barri, de conversa i de calma. Un espai on el cafè, el menjar i les persones importen.

Ens veiem al Carrer Navarra, 11? ✱

Finques Puig S.L.

COMRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou • 93 555 10 60 • 93 555 17 61
fax 93 555 28 90 • www.finkespuig.net • info@finkespuig.net

Per als masnovins diré que Chala els pot sonar a un motiu masnoví adreçat a una família i a una antiga empresa tèxtil, però del que vull parlar és de Chala, un petit poble de pescadors de la República del Perú, que es troba dins la ruta de la carretera Panamericana.

Aquesta carretera, també anomenada ruta Panamericana, té una longitud aproximada d'uns 30.000 km, i vincula tots els països del continent americà, del nord i del sud.

A l'estada al Perú, i traslladant-nos pels diferents llocs a visitar, anàvem en autocar per aquesta inacabable ruta, quan ens avisaren que paràriem a dinar a aquest poble.

En un principi, sí que veiérem que era un poble petit, i que a la carretera no es veia cap restaurant important per encabir-nos a tots (érem quasi una quarantena), però pensàrem que ja ho tenien previst.

Sí, previst. En entrar el guia ens va dir que era un lloc molt humil i que no sabia com aniria tot, si hi hauria menjar per a tothom, si hi hauria coberts per a tothom. Ens va deixar un xic freds, tot i la calor que feia. Per si de cas, quedàrem amb els més

DINANT A CHALA

afins, amb qui teníem més confiança, de seure a la mateixa taula, pel que poguéssim passar. Sort que així ho férem, ja que d'entrada, quan un del grup va demanar per anar al lavabo, en tornar va dir: "Nois, si heu de fer aigües menors, val més que aneu al carrer, i quant a rentar-se les mans, res de res".

Bé, quedàrem asseguts a taula (els quatre més íntims), i aquí començà una altra sorpresa. Mentre a dos els portaren una mena de sopa, que es veia que per allargar-la hi havien afegit aigua, als altres dos ens portaren el segon plat.

Quedàrem sorpresos i preguntàrem. La resposta és que no tenien coberts per a tothom, i els que primer havien menjat sopa, haurien de deixar les culleres als que havien menjat el segon, i aquests els passarien les forquilles perquè ells mengessin quan els portessin la resta. De ganivets no recordo pas que n'hi hagués. Es veu que tampoc tenien prou gots, ja que n'hi havia de tota mena (ben variats).

En sortir, com és natural, férem preguntes al guia, que el pobre anava ben marejat. Ens va dir que el desgavell del servei de taula era degut a no tenir-ne prou i haver hagut de demanar-ne al veïnat. No fou el Sant Sopar, que compartiren aliments, nosaltres compartírem coberts. Experiències de la vida. *

La costa de Chala

VIVÉ | MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO FINQUES

La teva immobiliària del Maresme

T. 93 555 69 03 • www.vivemeslloc.com

Fontseré Pintors s.l.
657 889 214

SUBMINISTRAMENTS
FERRETERIA
ELECTRODOMÈSTICS

S.E.F.

Vicenç Linares
Itàlia 18 - 935 559 562

dibuix
pintura
ceràmica
escultura
torn
serigrafia
fotografia

Blanc de guix

és un espai d'educació artística
i creació contemporània
interdisciplinària.

www.blancdeguix.com

La Coral Xabec
voldria comptar amb tu!

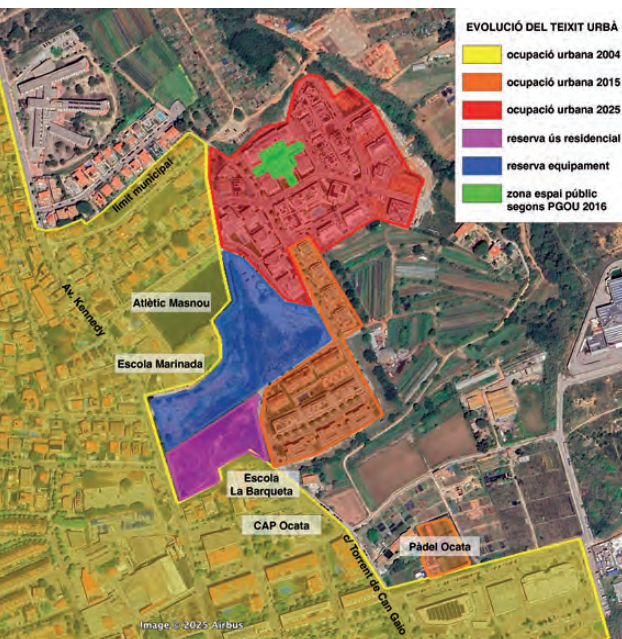
No cal que sàpigues música ni que tinguis una gran veu.

Assagem tots els dimarts de 21:00 a 23:00h. - Passa't a les 21h i t'informarem.
c/ Doctor J. Agell, 5, baixos, edifici La Calàndria.
Montserrat Planas tel. 676 763 561 o a Manel Pérez tel. 679 999 509

COM ESTÀ EVOLUCIONANT LA ZONA DE “LA COLOMINA

Montserrat Fàbregas Fló

Aquest mes encaro un article d'una altra índole: l'evolució del teixit urbà en una de les poques zones on està permès expandir-se al Masnou.

Al Maresme encara es mantenen zones amples de cultius entre els pobles que tant caracteritzen la comarca i que necessiten ser protegits per a preservar-se de l'expansió urbana. Les zones limítrofes municipals solen plantejar certs reptes, sobretot si el límit són àrees rurals ja que són susceptibles a ser pressionades per a convertir-se en urbanes.

Com sabem, el Masnou té una alta densitat urbana (és el 10è municipi més dens de Catalunya, Idescat 2025), sobretot perquè està limitat geogràficament per aquestes zones periurbanes i no té més zones de creixement. Aquesta dada no és necessàriament dolenta, simplement s'ha de saber gestionar la densitat i oferir els serveis necessaris. De fet, hi ha una històrica discussió sociourbana sobre si és millor densificar que expandir-se en el territori.

En el cas del Masnou, hi ha una zona que s'està expandint que és la zona del nord d'Ocatà, que es

diu La Colomina i que s'ha anat construint en els últims 10 anys, sobretot des del 2020. Com es pot observar en la imatge, és la zona que limita amb Teià i que està a l'alçada de l'Escola Marinada i del Club Atlètic del Masnou. Tal i com indica la llegenda, les zones de colors corresponen al creixement urbà segons l'any (elaboració pròpia en base a Google Earth). Aquest és un mètode que s'utilitza en planejament per a calcular l'expansió urbana. És una eina molt útil perquè es pot relacionar superfície ocupada i els habitants que hi resideixen, és a dir, la densitat. En aquest cas, la zona és majoritàriament d'habitatges unifamiliars i alguns edificis plurifamiliars. Per tant, la densitat no ha de ser molt alta en aquesta zona de la Colomina Nord.

En la Colomina Sud, segons la modificació puntual del PGOU en aquest sector (abril 2022), s'adjudiquen dos terrenys com a reserves: un per equipament (color blau) i un altre per a ús residencial (color magenta). Pel que fa a l'equipament, una part estaria destinat a un ús educatiu i l'altre sense ús definit. I pel que fa a la zona residencial, hi hauria dos volums definits i un altre d'habitatge protegit.

Un altre detall a observar, és que segons el PGOU modificat del 2016, en la Colomina Nord hi ha delimitada una zona d'espai públic en forma quadrada (color verd) entre edificis, que en la modificació puntual del 2022, ja no es va contemplar. Actualment es una zona privada comunitària.

Un Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) és una guia que marca passos a seguir a un futur vista, és a dir, serveix per orientar i definir el benestar i el desenvolupament que es creu més sostenible per a la ciutat. Personalment, m'agrada dir que és la filosofia que defensa i promou un municipi.

Com a ens viu, la ciutat reclama modificacions i adaptacions a les diferents realitats que hi succeixen, per tant, és normal que hi hagi una quantitat significativa de textos refosos. Ara bé, quantes modificacions pot suportar un PGOU? Quin tipus de poble estem promovent amb aquestes noves expansions? Quin és el límit per a continuar i sobretot, per a qui construïm?

Ens convido a reflexionar-hi mentre caminem pels carrers nous de La Colomina, què n'opineu? *

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Quan la Terra es pon
Autor Jordi de Manuel
Editorial Mésllibres
Lloc i any d'edició Barcelona, 2025
Pàgs. 287

UNA PREQUÈLA AMB FONTS FILOSÒFIC I ÈTIC

El doctor en Biologia, professor i escriptor Jordi de Manuel (Barcelona, 1962), s'ha fet un nom tant en el món de la novel·la policíaca (és el creador de l'inspector Marc Sergiot) com en la narrativa de ciència-ficció. A aquest gènere pertany la darrera novel·la que ha publicat, una prequèla de novel·les anteriors com *El món fosc. Talps* (2018) o *La Ciutat del Cel. Porcs* (2024), totes pertanyents al que ell mateix ha batejat amb el nom de "Cicle del Cometa".

Com ens deixa ben clar en un dels nombrosos paratextos de l'obra, concretament a la nota final (p. 283-284), el "Cicle" neix "en imaginar-me què passaria si els humans descobríssim un cometa que, en un futur no gaire llunyà, pogués devastar la superfície de la Terra".

I això és el que s'esdevé a *Quan la Terra es pon*: les diverses respostes de la humanitat al cataclisme que s'acosta irremediament. Uns buscaran la supervivència sota terra, a Subgaia (en vam tenir un bon tast a *El món fosc. Talps*). D'altres s'instal·laran en una l'estructura orbital que es pot veure des de la Terra i que tothom anomena la Ciutat del Cel, de la

qual vam poder conèixer bona part dels secrets a la novel·la homònima. D'altres buscaran refugi a Mart i fins i tot més enllà del sistema solar, en exoplanetes. Finalment, un nombrós grup d'escollits s'instal·larà a la Lluna, en el que tots començaran a anomenar la "Colònia".

Els complexos preparatius, la selecció de viatgers, les formes de govern i de control, la importància dels robots, els primers anys de vida en un medi tan diferent i tan hostil... ens van perfilant la nova societat selenita; però des de bon començament ens adonem que la novel·la tindrà una protagonista indiscutible, la científica especialitzada en epidèmies Lara Tur, una peça fonamental per a l'èxit i la supervivència de la Colònia. Però la doctora amagarà diversos secrets, sobretot un, el de la complexa relació amb el seu cap, el doctor Ricard Sants; relació que li farà transgredir els principis bàsics de la bioètica, ajudada pel seu marit, el psicòleg clínic Salvador Pons.

Una novel·la molt elaborada des de tots els punts de vista (el científic, el literari, el simbòlic, el filosòfic, el lingüístic...) que els lectors de Jordi de Manuel agraïm i que no deixarà indiferents els nous, que de ben segur els animarà a endinsar-se en altres obres seves, sobretot les del "Cicle del Cometa". *

Per esmorzar
entrepà de botifarra d'ou
Per dinar
un bon plat de mongetes amb cansalada
Per sopar
escudella calentona amb bull negre
I de ressopó... pica un llardó

Mestres Villà 101, el Masnou
935 551 664 • www.canrac.com
676 584 039
@can_rac canrac

el cullerot Sant Felip 45 - El Masnou
93 540 97 41
DE TOT PER A LA CUINA
www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

EL CLIC DE SERVI FRUIT
DE LA BOTIGA A CASA
WWW.SERVIFRUITMASNOU.COM
C/. Sant Miquel, 41 - El Masnou
93 333 05 70

Can Ventura
des de 1964
Vedella • Xai
• Porc • Pollastre
• Embotits
Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

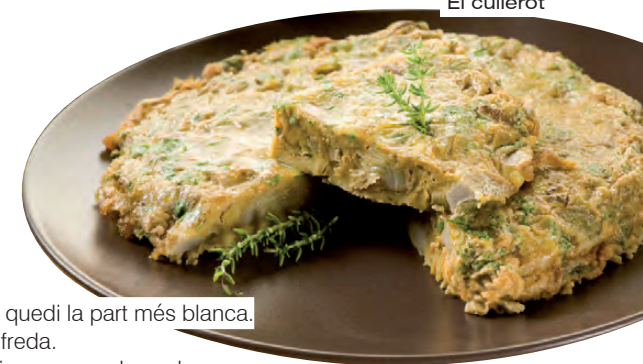
**Construcció
i manteniment
de jardins**
**Jardineria
Eloy Borrallo**
649 700 551

TEMPUS
EL REBOST DELS SENTITS
El teu celler Gourmet al Masnou
Passeig Roman Fabra, 25 - El Masnou
www.7devi.com • Tel. 93 178 22 97
@elrebot 7devi
TEMPUS COLLECTION creada pel Rebot dels Sentits

TRUITA DE CARXOFES I BACALLÀ

La cuina de l'Antonia

El cullerot

Ingredients

- 2 carxofes per persona • 300 g de bacallà dessalat
- 2 ous frescos per persona • 1 pessic de pebre
- oli d'oliva • sal • ½ ceba tallada

Preparació

1. Triem carxofes ben tendres i les netegem fins que ens quedi la part més blanca.
2. Ja netes, les tallem a rodalles i les remullem en aigua freda.
3. El bacallà, ja dessalat, l'esqueixem amb les mans i l'eixuguem amb un drap.
4. Sofregim en una paella la carxofa i la ceba lentament mentre ho anem remenant.
5. Quan estiguin ja mig fetes, hi afegim el bacallà i el pebre perquè es vagi coent juntament amb les verdures.
6. Quan falti una mica de cocció, ho traiem del foc i ho deixem escórrer perquè deixi anar l'oli.
7. En un bol, batem els ous amb un xic de sal i hi aboquem la composició que tenim cuita, ho mesclm tot i ja podem fer la truita.
8. Quan sigui cuita d'un costat, en donem la volta, i acabada de fer, ja la podem dur a la taula.

Les carxofes són un producte de temporada i la podeu fer de tota manera ...fregida, bullida, cuites amb carn o peix,,,,, com a plat principal o d'acompanyament,,,, i clar!!! amb una truita!!

El maridatge de l'Enric

El Rebot dels Sentits

VINOMI BLANC 2024

Celler Can Descregut
Zona DO Penedès
Varietats Xarel·lo i Xarel·lo vermell
Preu 11,95
Graduació 12,5 % vol.

Aquest mes, que és tan fred que ningú pensaria a triar un vi blanc pels seus àpats, però aquí estic jo, donant la nota discordant. Per aquesta recepta de truita de carxofes i bacallà, no hi veig millor maridatge que el vi blanc VINOMI del Celler Can Descregut, un vi de mínima intervenció amb un cupatge singular, Xarel·lo i Xarel·lo vermell. Aquest plat amb carxofes, tan difícils de maridar, necessita un vi amb estructura, golós i sobretot amb una bona acidesa que ens netegi la boca del sabor intens de la carxofa, a més la salinitat i mineralitat que ens omple la boca i el final llarg i lleugerament amarg, fa realçar tots i cadascun dels ingredients d'aquest plat. I sí! si teniu fred, el vi no ha de necessàriament ser negre, però si pot ser càlid, sent un bon blanc. Ja sabeu, per combatre el fred, poseu llenya el foc i feu-vos calor amb una bona abraçada de la gent estimada. ✱

Salut i vi
Bon hivern

Corresponsal del Brasil

DES DE L'AIRE

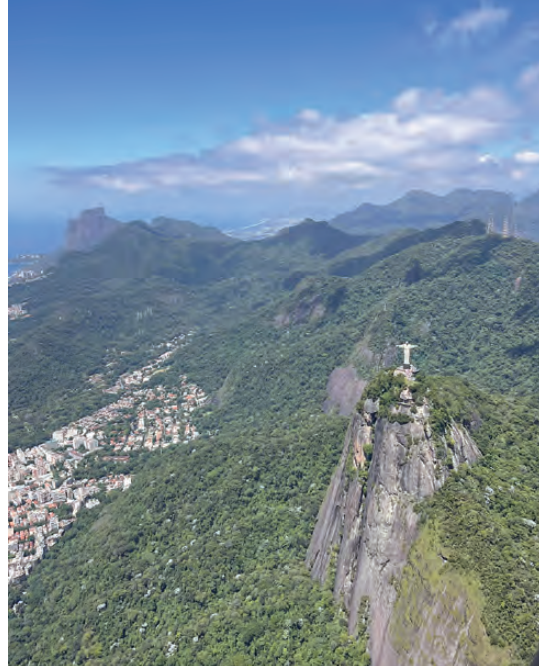
Joan Maresma

No sé si vivim en el millor moment de la humanitat. Ho dubto. Em sembla, no obstant, que alguns sí que vivim en el moment de més comoditat: existeix un vol diari Rio de Janeiro – Madrid, em canvio de roba i em dutxo dues vegades cada dia, de vegades el menjar se'm fa mal bé a la nevera i l'haig de llençar – els pares i els avis dirien que és un pecat dels grossos; tenien raó – i em puc permetre anar a sopar, fer alguna excursió i regalar-me algun caprici de tant en tant. No sempre que es viu en una època afortunada se n'és conscient. Intento ser-ho. Penseu en tot el que van passar els europeus nascuts a l'inici del segle XX.

Al gener del 2019 vam tenir la sort de volar en una avioneta Cessna 182 a l'aeroclub de Sabadell; una experiència que espero repetir. Quan van ser a Rio la Mercè i el Pau, vam fer un vol en helicòpter el dissabte dia 6 de desembre. Les màquines que volen son joguines cares: a part del que valen, el manteniment ha de ser excel·lent i les persones que les piloten han de fer cursos contínuament i ser responsables. El vol de mitja hora va costar una mica bastant però últimament penso que és millor fer activitats que em puc permetre i que les puc pagar sense haver de demanar un préstec que no pas quedar-me a casa.

L'helicòpter era un Bell 206 que té capacitat per a 6 passatgers i el pilot. El passeig surt de l'aeròdrom de Jacarepaguá, a uns 40 quilòmetres de Botafogo, barri en el que visc. Penseu que el terme municipal de Rio té uns 1.200 quilòmetres quadrats. Tot és gran al nou món.

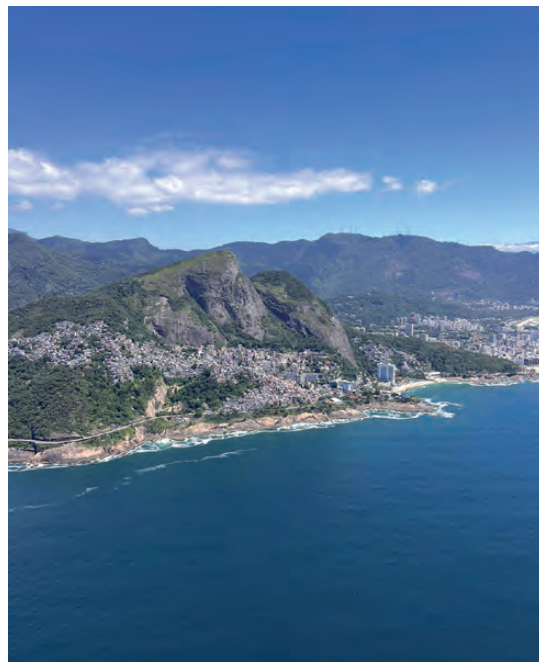
L'aeronau surt lentament i suau des de la seu de l'empresa que organitza els vols i ens enlairem poc a poc. Ens dirigim cap al proper oceà; és la platja de Barra de Tijuca. Ja hem guanyat alçada i anem paral·lels a la costa sobrevolant

Cristo Redentor

A sobre la Mercè i el Pau després del vol, i a sota favela Vidigal

el nou barri de la ciutat: un lloc que era desert als anys 70 i que actualment és ple d'edificis residencials alts, centres comercials i molt poc transport públic. Personalment, em sembla un horror. Arribem a la Pedra da Gávea; una mola imponent de 844 metres on hi vam pujar el dia anterior. La nostra alçada és d'uns 350 – 400 metres. Voregem la platja de São Conrado – hi ha uns quants edificis de luxe amb piscina a la terrassa – i veiem les favelas de la Rocinha i del Vidigal. Em sorprèn la grandària d'aquels llocs on hi viuen persones humils. Des de l'aire es veu tot petit, com si fos una maqueta. Un no s'acaba de fer a la idea – tampoc ho vull saber – de com viu la gent en aquestes cases d'acabats toscos i que gairebé es toquen, com pugen la compra a la part alta els seus habitants, què fan si hi ha una operació policial o com motiven els professors als alumnes per a que estudiïn quan la meritocràcia de la que parlen alguns pocaverkonyes és una quimera.

Arribem a Ipanema i ens dirigim cap al Corcovado, on hi ha l'estàtua del Cristo Redentor. El cim té 711 metres i el veiem immens i minúscul alhora. El pilot – m'ha tocat al seu costat – diu que podem treure les cames – l'helicòpter no té portes – i ho faig. És sensacional.

Fem mitja volta en un radi molt petit, l'aviador abaixa el morro i a tots ens puja l'estómac. Anem cap a Arpoador, unes roques que són la frontera entre Copacabana i Ipanema; la part coneguda

i noble de la ciutat i, malauradament, ja tornem cap a Jacarepaguá, aquesta vegada per sobre l'Atlàntic.

El vol dura mitja hora i m'ha semblat fantàstic. Envejo la feina del pilot tot i que els humans mai estem contents amb el que tenim i no sabem els problemes de les feines dels altres. ✱

Arpoador, platja de Ipanema, en la zona sud de Rio de Janeiro, el Brasil

GENT DEL MASNOU

c/ Doctor J. Agell, 5 baixos - 08320 El Masnou - C.I.F. G58507120
Tel. 679 036 893 • gentdelmasnou@gmail.com • www.gentdelmasnou.cat

CONVOCATÒRIA DE L'ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS 2026

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la presentconvoca l'**Assemblea Ordinària** per al **diumenge 19 d'abril de 2026, a les 12 del migdia**, al local social de l'entitat, c. Doctor J. Agell, núm. 5 baixos.

- 1. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària del 2025.**
- 2. Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2025 (*)**
- 3. Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2026 (*)**
- 4. Presentació de la memòria de l'any 2025 i projectes per al 2026.**
- 5. Suggeriments i preguntes.**

(*) L'estat de comptes del 2025 i el pressupost del 2026 seran des del dia **12 de febrer de 2026 a disposició de tots els socis**, per a la consulta i estudi previs, els dilluns i dijous feiners, de 18:00 a 20:00 h al local social.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts, fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretària de l'Associació..

Cordialment,
Manel Pérez i Colomera, President de Gent del Masnou

ELS PILARS DE L'AMOR DURADOR

L'amor estable no és fruit de l'atzar. Quan veiem parelles que gaudeixen d'una relació sòlida, és perquè existeix tota una sèrie d'elements que sostenen el vincle. Es tracta d'una construcció conscient que combina la biologia i la psicologia. Tot i que la passió inicial disminueix naturalment amb el temps, les relacions que perduren es basen en cinc pilars fonamentals i en una bona gestió emocional.

Els 5 pilars del vincle són:

1. Intimitat

Crear un refugi segur on la vulnerabilitat s'expressa sense judicis. Les parelles que poden trobar en l'altre una font de comprensió i recolzament emocional se senten més unides. **Exemple:** compartir els teus dubtes i por sense el temor a ser criticat, com explicar com t'has sentit en un dia estressant a la feina i rebre un suport sincer i afectuós.

2. Passió

Mantenir el desig i l'admiració mitjançant la intenció i la cura mútua. És tot allò que fa que hi hagi espai per estimar-se i connectar emocionalment. **Exemple:** preparar una cita sorpresa, escriure una nota d'agraïment per un gest del dia a dia o tocar-se de manera afectuosa simplement per mostrar interès i admiració.

3. Compromís

L'elecció activa d'apostar pel projecte comú, especialment en moments de crisi. Quan hi ha desacords, és important no creuar línies que posin en perill la continuïtat de la relació. **Exemple:** decidir resoldre una discussió que estigui present i arribar

a un acord, sense amenaçar amb separar-se ni treure rancúnies passades.

4. Compatibilitat

Negociar valors, ritmes i prioritats de vida per evitar el desgast crònic. Una relació és un intercanvi de necessitats i expectatives, on la comunicació és clau. **Exemple:** parlar de com distribuir les responsabilitats o establir un equilibri entre sortir amb amics i passar temps en parella, respectant els ritmes de cadascú.

5. Evolució

Créixer conjuntament, redefinint rols i pactes a mesura que les persones canvien. Si un membre de la parella es queda estancat mentre l'altre evoluciona, pot sorgir conflicte. **Exemple:** un membre de la parella vol viatjar més i l'altre prefereix quedar-se a casa. Una solució madura seria planificar viatges curts o alternar activitats per satisfer ambdós desitjos, mantenint el creixement conjunt.

Neurobiològicament, l'amor transita de la dopamina (desig i novetat) a l'oxitocina (confiança i vincle segur). Entendre que cada membre de la parella té necessitats químiques diferents ajuda a reduir tensions, i aquestes necessitats poden variar amb el temps. El que manté un bon equilibri és poder expressar obertament allò que es sent i es requereix en cada moment.

En aquest context, el conflicte no s'ha de veure com un fracàs, sinó com una eina

d'informació. Les parelles que no discuteixen mai poden ser aquelles que, de sobte, es trenquen (gran càrrega emocional acumulada). Una parella madura no és la que no discuteix, sinó la que utilitza el desacord per guanyar confiança i transformar la crisi en creixement compartit.

I tu, com perceps la teva parella? *

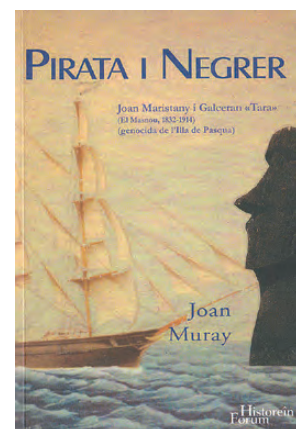

GENT DEL MASNOU

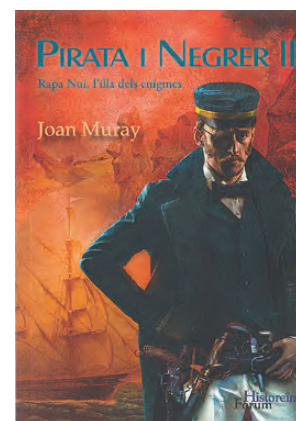
CONFERÈNCIA

de Joan Muray, sobre els seus llibres
Dissabte 21 de febrer, a les 18:00 h
Sala Polivalent de La Calàndria

PIRATA I NEGRER I. - Joan Maristany i Galceran «Tara», genocida de Rapa Nui.

PIRATA I NEGRER II.
Rapa Nui, l'illa dels enigmes...

Biografia del pirata i negrer masnoví, que assolí l'illa de Rapa Nui el 1862, en duent-se per vendre'ls com esclaus a una tercera part dels seus habitants, a les illes Guaneres (Perú), que moriren per diferents malalties, i que al ser repatriats uns quants, portaren les malalties a l'illa, fet pel qual només quedaren vives 111 persones.

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

“Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat”.

CLASSES DE IOGA

Classes de meditació, respiració i relaxació impartides per **Jordi Berrocal** professor de Kundalini-yoga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Els dimarts de les 18,30 a 20 h.

Preu trimestral 80€, socis 70€

Inscripcions jordiona@hotmail.com

tel. 695 389 304

Lloc Gent del Masnou -

c/ Dr. J. Agell 5 - El Masnou

UNEIX-TE A LA CORAL XABEC!

- T'agrada cantar?
- Vols compartir la música i passar-ho bé?
- No cal experiència prèvia.
- Només calen ganes de cantar i gaudir.
- T'esperem amb els braços oberts.

A la Coral Xabec busquem noves veus per viure junts la màgia del cant coral.

• Dies d'assaig: dimarts de 21 a 23h
• Lloc: Local de Gent del Masnou
• Contacte: Montse Planas 676763561 / 935557764

12 de febrer, DIJOURS GRAS Coques de llardons de les pastisseries del Masnou

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ
GRANJA

Matalí

Prat de la Riba 4 - El Masnou
93 555 04 60

La Moreneta

PASTISSERIA • CONFITERIA

Itàlia 31 - El Masnou
935 553 564

El Masnou

McDelivery

McCafé